

[Albrechtsen]

og 1988 og kun ganske lidt for 1989's vedkommende. Den ændrer måske ikke noget efter det kommende folketingsvalg; det kommer så an på, hvordan det går.

Realitetsindholdet i det radikale dagsordensforslag er efter fru Lone Dybkjærs besvarelser, at regeringens handlingsplan ikke bliver ændret her og nu. På baggrund af fru Lone Dybkjærs svar er der ingen udsigt til, at vi kan stemme for en radikal dagsorden, som fritager regeringen for ansvaret for at gøre noget ved problemerne her og nu.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg opfatter de faldne udtalelser fra hr. Albrechtsen om »at være indstillet på«, som: »anmoder om«. På denne baggrund skal jeg herved meddele, at forslag om motiveret dagsorden af Leif Hermann (SF), Løvig Simonsen (S) og Albrechtsen (VS) (Dagsordensforslag nr. D 33) er taget tilbage.

Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Steffensen (KRF):

Det ser ud til, at den debat, vi har haft her i eftermiddag, ender med, at regeringens handlingsplan havner i Folketingets miljø- og planlægningsudvalg, hvor man så skal bearbejde den videre til endelig beretning.

For Kristeligt Folkeparti har det naturligvis været vigtigt, at man overholdt den dagsorden, som blev vedtaget her i Folketinget den 18. november 1986, og derfor er det også tilfredsstillende, at handlingsplanen overholdt den tidsfrist, som var angivet i dagsordenen. Vi udtrykte allerede dengang betænkelighed ved den tidsfrist, som var sat i dagsordenen, idet vi ikke mente, det var muligt at opfylde dagsordenens forpligtelser inden for den korte tidsramme.

Det er også kommet til udtryk i miljøministerens besvarelse af forespørgslen her i dag, og det er et problem, vi er stødt på i det rent praktiske for kommuner, industri og landbrug.

Det er naturligvis vigtigt at understrege, at det internationale samarbejde er afgørende, når det drejer sig om at bekæmpe forureningen, og i den forbindelse er det værd at lægge mærke til, at regeringen allerede har taget initiativer og ministeren har lovet, at han fortsat vil intensivere dette arbejde både med

vore nordiske nabolande og med hensyn til Østersøkonventionen og Pariskonventionen.

Det er også vigtigt at slå fast, at det står uantastet, at det bedste grundlag, man har for fortsat at arbejde med regeringens handlingsplan, er NPO-redegørelsens tal. Det er rigtigt, at meget af dette er skøn, men vi har altså ikke noget bedre, før der kommer eksakte resultater ind, men de kommer jo løbende og vil så kunne give os baggrund for at justere på den rigtige måde.

Der er, som vi alle ved, tre hovedelementer i det: kommunerne, industrien og landbruget. Jeg skal blot sige, at det for dem alle gælder, at det er de praktiske problemer, der er årsag til, at man sætter spørgsmålstegn ved tidsrammen. Det er hverken viljen eller evnen til at være med til at forbedre miljøet, men alene det praktiske, nemlig at det ikke er muligt at gøre det inden for den korte tidsfrist.

Når det drejer sig specielt om landbruget, som mange har haft alvorlige bemærkninger om, vil jeg gerne sige, at Kristeligt Folkeparti aldrig har deltaget – og heller ikke ønsker at gøre det – i en speciel hetz mod dette erhverv. Vi finder også, at mange af de faldne udtalelser om dette erhverv er forkerte. Det er i hvert fald ikke rigtigt, at handlingsplanen ikke tager problemerne i forbindelse med dette erhverv op, når man tænker på, at man er kommet frem til en række konkrete ting, som er udmøntet i handlingsplanen, og som ministeren også har nævnt i forhandling med landbrugets organisationer. Det er nok her at nævne gødningsplanlægningen, gødningsspredningsmulighederne, grønne marker og alle de mange andre strukturelle tiltag, som skal ske.

Jeg gør opmærksom på, at vi har den opfattelse i Kristeligt Folkeparti, at det for at nå et godt og positivt resultat er vigtigt at gøre det i fællesskab med erhvervet. Derfor mener vi også, at det er vigtigt, at man bevarer denne kontakt med landbrugserhvervet og landbrugets organisationer i de samtaler, der fortsat skal foregå for at nå frem til den rigtige løsning på dette alvorlige problem, som alle erkender er til stede, og som alle har udtrykt vilje til at være med til at løse.

Jeg vil til slut sige, at det efter en lang debat er tilfredsstillende at konstatere, at planen fortsat skal være under udarbejdelse til et resultat i miljø- og planlægningsudvalget.